

3 Ιουλίου 2021

Εκπληκτική ανακάλυψη: Στα σαγόνια του καρχαρία, 3.000 χρόνια πριν

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Οι 790 βαθιές πληγές σε έναν προϊστορικό σκελετό που ανακαλύφθηκε στην Ιαπωνία «αφηγούνται» την παλαιότερη επιβεβαιωμένη αρχαιολογικά επίθεση σε άνθρωπο

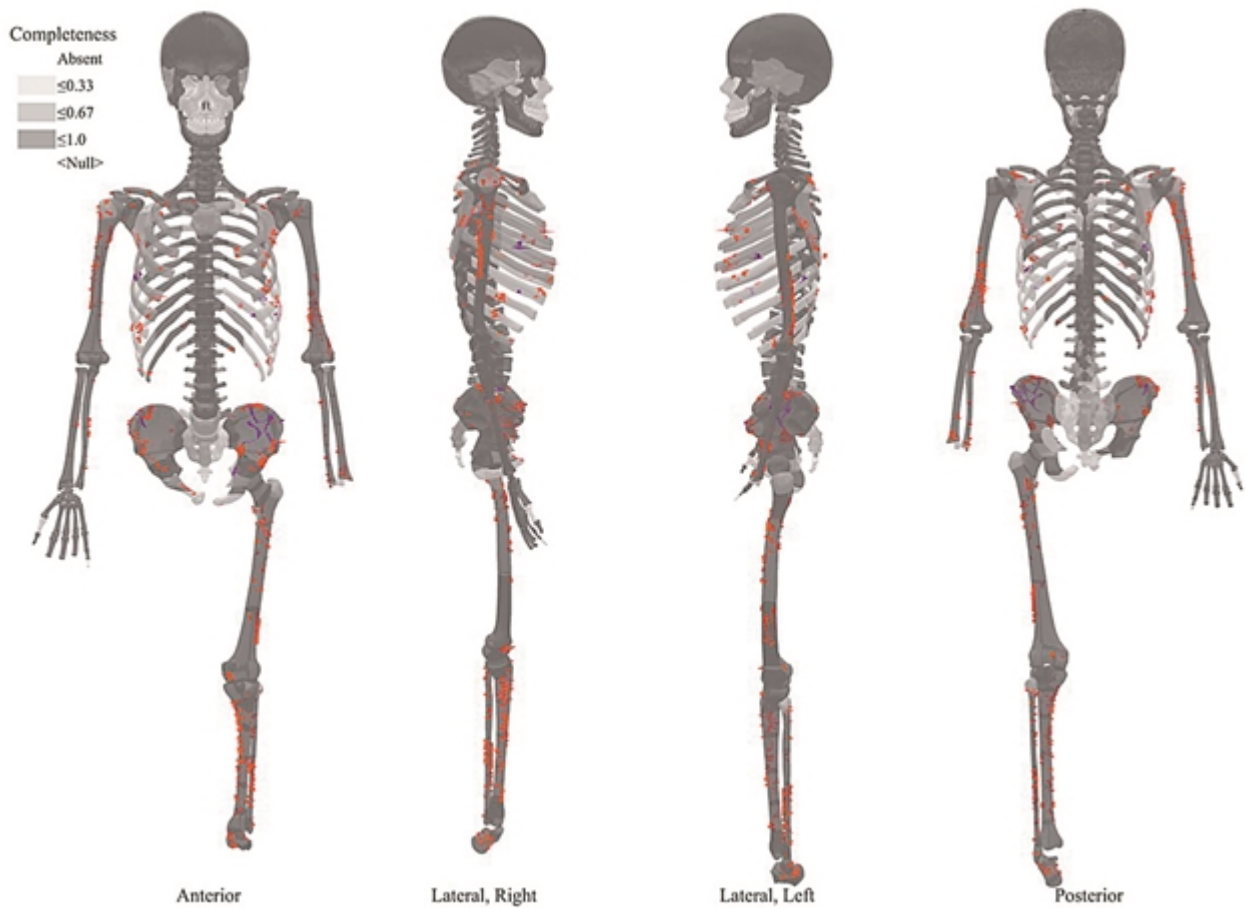
Ο σκελετός του άτυχου ψαρά όπως βρέθηκε στην ανασκαφή, πριν τοποθετηθεί σε κουτί και μεταφερθεί στο Πανεπιστήμιο του Κιότο

Ούτε 100, ούτε 200, αλλά 790 βαθιές πληγές καμωμένες από μυτερά και οδοντωτά δόντια φέρει στον σκελετό του το πρώτο επιβεβαιωμένο θύμα καρχαρία. Πρόκειται για έναν άνδρα, πιθανόν ψαρά, που έζησε περί το 1370-1010 π.Χ. στο χωριό Νίσι Οσίμα, στο νότιο τμήμα της Ιαπωνίας, όπως δείχνουν τα αρχαιολογικά ευρήματα. Το εντυπωσιακό εύρημα μεταθέτει κατά 2.000 χρόνια παλαιότερα τα θανατηφόρα πλήγματα καρχαριών στους ανθρώπους, αφού έως τώρα η παλαιότερη επιβεβαιωμένη αρχαιολογικά επίθεση χρονολογούνταν στο 1000 μ.Χ. στις ακτές του Πουέρτο Ρίκο.

Τα οστά του άνδρα ανακαλύφθηκαν σε ένα νεκροταφείο που βρισκόταν κάτω από έναν αποθήκη οστράκων και μαλακίων και άρχισε να ανασκάπτεται συστηματικά τις δύο πρώτες δεκαετίες του 20ού αι., όπου εντοπίστηκαν θαμμένοι ψαράδες και κυνηγοί του προϊστορικού ιαπωνικού πολιτισμού Jomon. Τα κατάλοιπα εκείνων των νεκρών που απομακρύνθηκαν από τον χώρο αποθηκεύτηκαν σε κουτιά στο Πανεπιστήμιο του Κιότο. Ενα από αυτά τα σχεδόν ξεχασμένα κιβώτια έφερε την ένδειξη αρ. 24. Ήταν εκείνο που οι ερευνητές του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης – οι οποίοι αναζητούσαν προϊστορικούς ανθρώπινους σκελετούς με ίχνη τραυμάτων – άνοιξαν την τελευταία ημέρα πριν από την αναχώρησή τους από την Ιαπωνία, όπως αναφέρουν στη δημοσίευσή τους στην αρχαιολογική επιθεώρηση «Archaeological Science».

Όταν σήκωσαν το κάλυμμα, αντίκρισαν τον σκελετό ενός ακρωτηριασμένου άνδρα. Ελειπαν το αριστερό χέρι και το δεξί του πόδι, ενώ το αριστερό του πόδι ήταν τοποθετημένο στο πάνω μέρος του σώματος, στραμμένο προς το κεφάλι. Οι πρώτες έρευνες έδειξαν πως έφερε τουλάχιστον 790 βαθιές πληγές στα άκρα, την κοιλιά και το στήθος. Η διαπίστωση ότι ο άνδρας είχε υποστεί έντονη βία ήταν ξεκάθαρη. Το ερώτημα που ζητούσε απάντηση πλέον ήταν ποιος ήταν ο ένοχος. Διά της ατόπου απαγωγής άρχισαν να περιορίζουν τους πιθανούς δράστες. Απέκλεισαν τον ανθρώπινο παράγοντα καθώς τα σημάδια δεν ταίριαζαν με τα όπλα της εποχής. Τα ίχνη όμως δεν θα μπορούσαν να ανήκουν, όπως προέκυψε από την αντιπαραβολή, ούτε σε σαρκοφάγα ούτε σε σαπροφάγα ζώα ή πτηνά, οπότε η αναζήτηση του δράστη μετατέθηκε στον θαλάσσιο χώρο και δη στους καρχαρίες. Δεδομένου όμως ότι οι αρχαιολογικές μαρτυρίες επιθέσεων καρχαρία σε άνθρωπο είναι εξαιρετικά σπάνιες, οι ερευνητές στράφηκαν σε σύγχρονες ιατροδικαστικές αναφορές. Δεν άργησαν να διαπιστώσουν ότι ο σκελετός υπ' αριθμόν 24 έφερε σχεδόν όλα τα χαρακτηριστικά επίθεσης από καρχαρία, με κυριότερο την κατανομή των τραυμάτων.

Το επόμενο ερώτημα που κλήθηκαν να απαντήσουν ήταν αν το θύμα ήταν ζωντανό ή νεκρό όταν βρέθηκε στα σαγόνια του καρχαρία. Πέρα από τα μέλη που έλειπαν, υπήρχαν σημάδια από τα δόντια του καρχαρία στη λεκάνη, κοντά στην περιοχή στήριξης του δεξιού ποδιού.

Το γεγονός ότι τα πιο βαθιά ίχνη - τα οποία αντιστοιχούν σε μεγαλύτερες δαγκωματιές - εντοπίζονται στο κάτω μέρος του σώματος υποδηλώνει πιθανότατα ότι το θύμα βρισκόταν σε βαθιά νερά. Ενδέχεται να κολυμπούσε και κατά συνέπεια να ήταν ζωντανό τη στιγμή της επίθεσης. Με το αριστερό χέρι, που λείπει, δεν αποκλείεται να προσπάθησε να αμυνθεί ενώ δεχόταν επίθεση από κάτω. Το κρανίο και η σπονδυλική στήλη δεν έχουν υποστεί τραυματισμούς καθώς δεν διέθεταν αρκετή σάρκα, που ήταν και ο στόχος του καρχαρία.

Γρήγορος θάνατος

Μόλις οι ερευνητές κατέγραψαν το σύνολο των θέσεων όπου ο θύτης είχε αφήσει τα σημάδια των δοντιών του, συνειδητοποίησαν ότι θα ήταν δύσκολη η οπτική παρουσίαση των τραυμάτων λόγω του μεγάλου αριθμού τους. Γι' αυτό και ζήτησαν τη συνδρομή ενός χωρικού αναλυτή, ο οποίος τους βοήθησε να αντιμετωπίσουν τον σκελετό ως χάρτη, τον οποίο και ανέλυσαν με μεθόδους τρισδιάστατου γεωγραφικού συστήματος πληροφοριών (GIS). Όταν ολοκληρώθηκε η διαδικασία, φάνηκε πως ορισμένες δαγκωματιές πρέπει να έκοψαν κεντρικές αρτηρίες και άρα ο άνδρας θα πρέπει να έχασε τις αισθήσεις του σχετικά γρήγορα και να πέθανε σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Οι σύντροφοι του θύματος, που φαίνεται πως ήταν παρόντες, εκτιμάται ότι αντέδρασαν γρήγορα και μάζεψαν τη σορό του λίγο μετά την επίθεση. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι τα μικρότερα κόκαλα του χαμένου χεριού έχουν διασωθεί. Αν ο νεκρός είχε παραμείνει για πολλή ώρα στο νερό, θα είχαν χαθεί. Το αριστερό πόδι ενδεχομένως είχε υποστεί μεγάλη βλάβη και αποσπάστηκε από τον γοφό ώστε να τοποθετηθεί προσεκτικά στο στήθος.

Μία ακόμη πρόκληση για τους επιστήμονες ήταν να προσδιορίσουν το είδος του καρχαρία που ήταν υπεύθυνο για την επίθεση. Κατέληξαν στον τίγρη ή στον λευκό καρχαρία με βάση τα χαρακτηριστικά των δοντιών τους - και οι δύο έχουν οδοντωτά δόντια -, τις διατροφικές τους συνήθειες και την κατανομή τους σύμφωνα με τις θερμοκρασίες της θάλασσας εκείνη την εποχή. Περισσότερο ακριβή συμπεράσματα δεν είναι δυνατόν να εξαχθούν, ωστόσο, καθώς στις αξονικές τομογραφίες της κνήμης και της λεκάνης του νεκρού άνδρα δεν βρέθηκαν ενσωματωμένα δόντια καρχαρία, ενώ τα σημάδια από τις δαγκωματιές είναι τόσο πολλά που επικαλύπτονται στις περισσότερες περιπτώσεις και δεν επιτρέπουν να προσδιοριστεί η απόσταση των δοντιών, η οποία θα βοηθούσε στον προσδι

Πηγή: tanea.gr